

Sacerdos Aut Sanctus Aut Reprobus

Dufrène, Maximilian

Augustæ Vindelicorum, 1743

Meditatio. 4. Sacerdos fervens, rectus corde. Psal. 31. Verus Israëlita, in quo dolus non est. Joa. 1. Sacerdos tepidus, hypocrita, scriba, Pharisæus, sepulchrum dealbatum. Matth. 23.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60483](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60483)

conversatio nostra sit Apostolica, verèque Sacerdotalis, in ædificationem, non in destructionem! Amen.

MEDITATIO IV.

Sacerdos fervens rectus corde.

Psal. 31. Verus Israëlita, in quo dolus non est.

Joan. 1. Sacerdos tepidus, hypocrita, scriba, Phariseus, sepulchrum dealbatum.

Matth. 23.

P*ralud. 1.* Effingitur hinc in animo Sacerdotis pii ac ferventis species, quàm fieri queat formosissima, sub schemate palmæ florentis, lilii candentis, rosæ vernantis, serenissimi solis, aut templi ad omnem decorem splendide compositi: Effingitur istinc sepulchri dealbati species, quod intus omni horrore, sanie ac foetore est plenum.

Pralud. 2. Fili Virginis speciose formâ, omnis rectitudinis norma, sanctique decoris principium! Da intelligere & intelligendo quærere tibi placentem statûs nostri pulchritudinem.

Punctum I.

*Sacerdotis boni decor quadruplex
lectissimæ pulchritudinis.*

D*ecor 1.* Sacerdos rectus corde (a) germinabit sicut lilium. Volens proponere Servator eximie pulchritudinis symbolum,

(a) Osee 14. 6.

lilia

lilia designavit : (a) *Cosiderate lilia agri - -*
Dico autem vobis, quoniam nec Salomon in omni
gloria sua coopertus est, sicut unum ex istis. Non
tortuosa, non curva, sed recta exurgunt
lilia, majestate non minùs quàm decore
amœnissimo conspicua. - - En hìc symbo-
lum Sacerdotis boni ! candida illi mens erga
DEum & Superos ; candida quoque erga
proximos. Qualis exteriùs, talis & inte-
riùs, absque fuce, sine assentatione, procul
à sæculari astutia : simplicitas illi columbina
coelesti prudentiæ juncta : semitæ ipsius
rectæ ; (b) *Nam justum deduxit Dominus per*
vias rectas : Recta illius cogitatio, sermo re-
ctus, recta consilia & justa sunt opera ; re-
ctissimo enim Domini spiritu reguntur uni-
versa : nihil hìc distortum, & curvum ni-
hil ; sed plena venustatis singula, quia sum-
mæ rectitudini consentanea.

Decor 2. Sacerdos fervens (c) *quasi flos*
rosarum in diebus vernis. Amœnissimè rubet
pretiosa JESU Christi charitate, quæ omnium
electorum, præcipuè verò Sacerdotum mi-
nimè dubia, & maximè illustris nota est.
Pulchrè sic rubuit, qui dixit : *Charitas Chri-*
sti urget nos. Tolle beatam hanc charitatem,
& omnem cœli terræque pulchritudinem
uno quasi ictu sustuleris : sine hac non ru-
tilabit ampliùs præfulgens Apostolorum cho-
rus, evanescet Prophetarum laudabilis nu-
merus,

(a) *Matth. 6. 28. 29.* (b) *Sap. 10.* (c)
Eccli 5c. 8.

merus, candidatus Martyrum disparebit exercitus, & omnis Ecclesiæ decor simul peribit. - - Hæc purpura tua, Sacerdos Altissimi, qua splendide indueris: hæc pulchritudo tua lectissima, Jesum diligere, quam nec tempus absomit, nec tinea demolitur; dignissima sanè, quæ Regis æterni palatii perpetuò asseratur.

Decor 3. Splendet formosus ut sol Sacerdos noster; namque (a) *fulgebunt iusti sicut sol in conspectu Dei.* - - Absque sole illuminante mortua est omnis pulchritudo: absente hoc siderum principe nullus est florum decor, nulla hortorum amœnitas, nullus auri & gemmarum splendor. Ut primùm verò adfuerit, reviviscit omnis pulchritudo: rident mox horti, rutilant prata, respirant agri, lætitiâ & decorem induunt universa. - - At pii Sacerdotis animus cœlesti scientiâ instructus sole speciosior est. Quanta hinc lucis amœnissimæ pulchritudo vel ex hoc solùm, quòd eminentem Jesu Christi scientiam possidet ut propriam, qua unice gloriabatur gentium Doctor. Quantus verò hinc confurgit vivæ Fidei decor & majestas, quæ sibi aliisque illuminandis abunde sufficiat! lucida ergo ipsius conscientia, lucidæ animi facultates, lucidæ actiones: sed & fermo lucidus, vitæque tenor mirabiliter omnes illuminans, qui ad Sacerdotem Jesu Christi servum propius accesserint. - - Quin &

(a) *Matth. 13. 43.*

& solis instar spurcissimas conscientiarum cloacas inoffensus pertransit, nullò aut puri luminis, aut pulchritudinis suæ detrimento. - - Super altitudines nubium in excelsò ambulans, ad humilia nihilominus se demittit, cùm variam virtutum formam miræ fœcunditate inferioribus aspirat, & efformare pulcherrimam JESU Christi speciem in suorum mentibus perpetuò allaborat.

Decor 4. Templum gloriæ Domini est Sacerdos Christi charitate fervens. Salomonis illud nobile templum divitiis, magnitudine, structura, pulchritudine inter prima mundi prodigia censebatur: sed multùm eminent Sacerdos bonus super omnem templi hujus admirabilis magnificentiam. JESUS CHRISTUS DEUS ac Dominus noster hinc perpetuò adoratur: ascendit hinc semper fumus aromatum de manu Angelici Sacerdotis: sacrificia & holocausta hinc nunquam deficiunt. - - Structura templi nobilissima est, pro fundamento habens summum lapidem angularem JESUM CHRISTUM: Omnis ornatus pretiosissimus, virtutum elegantissimi ordines, maxima Incarnati Verbi mysteria vivis coloribus adumbrata, Filii DEI mores cælaturæ instar ubique expressi templum constituunt foris & intus nitidum, splendore ineffabili ac pulchritudine admirandum.

PUN-

Punctum II.

Sacerdotis tepidi quadruplex deformitas, & monstrosa combinatio.

Deformitas, seu monstrosa combinatio prima externa alicujus sanctitatis cum interna morum corruptione. Quis sanctum non dicat Sacerdotem quantumvis tepidum, si exterius consideretur sacras vestes indutus, ad aram stans, sanctissima quæque proferens, corpus Dominicum manibus tenens, ori admovens & intra se sumens? Quid agi sanctius possit? Verum quia sanctitas interior minimè respondet, hypocrita, scriba, Phariseus, & sepulchrum dealbatum Sacerdos tepidus meritò vocatur. - - Nemo est, in quem mitissimus aliàs Servator acerbius in-
 vectus, præterquam in scribas & Phariseos, quia mendaces hypocritæ erant: (a) *Va vobis scribae & Pharisei hypocritæ!* Homines religiosi videri volebant: Divinæ legis zelum profitebantur, erantque revera invidi, charitatis expertes, avari, dolosi, superbi, DEI Filio per omnia contrarii. Onera gravia populo imponebant, quæ ipsi nec digito attingere sustinebant: festucam in oculo fratris videbant, trabem in proprio non videbant: Filii DEI facta sanctissima sugillabant, nec pati poterant publicos honores, quos illi populus

(a) *Matth. 23.*

pulus ob vitæ integritatem & signorum frequentiam deferebat. Mendacem hanc religionem hominum, nonnullam probitatem exterius profitentium, & ab interiori sanctitate quàm maximè alienorum ita oderat veritatis amator Dominus, ut maximos etiam peccatores delicta sua confitentes paternè reciperet; hosce autem simulatores & hypocritas nunquam nisi severè increpitos à se dimitteret. *Cæcos* appellabat, & *duces cæcorum*: væ multiplex ipsis intentabat: sepulchra dealbata vocitabat, ut vel ipsa severitas corrigeret, quos nulla benignitas, nulla beneficia, nullaque prodigia emendabant. Sacerdotem tepidum vivis coloribus hinc adumbratum videmus. Scriba, Phariseus, hypocrita est, JESU CHRISTO DEI FILIO summè exosus, quia diligit vanitatem, & quærit mendacium. Mentitur hominem spirituales, cum sit carnalis & sensualis: exteriori quadam specie sanctitatis decipit, cum tamen animum circumferat vitiorum sordibus foedè inquinatum: virtutem verbis commendat, quam factis negat: stans ad aras JESU CHRISTI frater, amicus & minister videri possit, cui tamen per omnia est contrarius: loquens è cathedra sanctæ Legis doctorem se simulat, quam ipse nec amat, nec observat, Phariseus cæcus sibi blandiens, seipsum palpans, alios contemnens, festucas minimas in oculo fratris videns & trabes prægrandes teporis, desidiæ, avaritiæ,

tia in oculo proprio non videns. Sed vae tibi Sacerdos hypocrita, qui sanctitatem habitu exteriori mentiris! Nec DEum, nec homines decipis: Ille te novit, & isti te nôrunt; teipsum verò miserrimè decipis. Dicit tu equidem: (a) *Dives sum, & locupletatus, & nullius egeo*: Non sum sicut cæteri hominum; in Sacerdotalis fastigii sublimitate consisto, & nescis, quia tu es miser & miserabilis, & pauper, & cæcus, & nudus. Et nescis, quia tu es sepulchrum dealbatum, quo nomine te, tuique similes hypocritas Magister divinus compellavit. Vah! sepulchrum dealbatum, quod foris quidem apparet nitidum, sed intus cadaveris putridi ac foetentis spurcitas, vermes, faniem, & abominandum horrorem concludit. Potestne aliquid esse detestabilius hujusmodi sepulchro? Sed potestne aliquid cogitari monstruosius Sacerdote pharisæo & hypocrita?

Deformitas & monstruosa combinatio secunda lucis cum tenebris In pleno meridie apertis oculis nihil videt tepidus Sacerdos, infelix noctua. Lucidissimo soli expositus vivit, nec tamen illuminatur: lucernam manibus præfert, veritates Evangelicas novit, & tamen ad singulos passus offendit, cespitat, impingit. - Videt, sentit, experitur quotidiana JESU Christi circa se beneficia, magnitudinem, amabilitatem, prodigia; & quasi

(a) Apoc. 3.

quasi nec videret, nec sentiret, nihil iis movetur, saxo durior, belluam ferocior. In sole meridiano (a) *Via ipsius tenebra & lubricum*, ita ut videns non videat, & intelligens non cognoscat. Poenales caecitates haec sunt juxta magnum Augustinum, quae faciunt, ut neque viam suam, neque terminum norit, ad quem properat: poenales caecitates nimis metuendae, quas infaustus tepor, & mala voluntas parturit. Heu! non nosse te, Divina lux: habere te praesentem, nec ullum ex praesentia fructum capere; sed damnis & aërunnis mactari, quid nisi reprobationis aeternae luctuosum sit argumentum?

Deformitas, & monstruosa combinatio tertia cibi Regii cum languore pessimo Comedit Sacerdos tepidus, & non saturatur: cibus illius optimus, & non roboratur. Mensa illius Regia, & panis pinguis, unde vitam abundantius habent genuini Ecclesiae Filii: verum ipse quotidie comedens languet, viribus destituitur; luridus, pallidus & macilentus vix ossibus haeret, ad quemvis impulsus facile sternendus. - - Immortalitatis pharmacum quotidie sumit Sacerdos teporis amicus, quin tamen unquam istud ei profit: quid hinc statuendum, nisi morbo insanabili eundem laborare? Videbis in magno hoc aegroto eandem semper spiritualem nauseam, idem frigus, eandem lapsuum frequentiam;

G 2

ind

(a) *Psal. 34.*

imò augescens indies facultatum stuporem : quid inde concludendum , nisi desperatam esse hominis salutem , cui remedia efficacissima non amplius proficiant ?

Deformitas & monstrosa combinatio quarta, funesti frigoris cum igne luculento. Salamandram animal uti aspectu horridum, ita & frigidissimum in mediis ignibus nunquam calefieri Scriptores perhibent. Divinæ charitatis incendiis quotidie propinquat tepidus Sacerdos, ad aras præsertim accedens, quin tamen vel modicum calefiat : quantâ noxii humoris copiâ oportebit ipsum redundare ? Quid nisi mors certa expectetur, ubi calor vitalis hominem destituerit ? - - Diabolicum portentum ! Sanctissima quæque assidue tractare, & nihil inde sanctitatis haurire - divitiis undequaque affluere, & quovis mendicabulo magis egere : cum Jesu Christo ferè constanter occupari, & nihil cum ipso habere commune : monstrosa prodigia hæc sunt, & reprobationis deformes notæ. - - Chymæra est Sacerdos tepidus : Sacerdos, non Sacerdos : homo, non homo : apertis oculis nihil videns : arbor autumnalis, infructuosa, bis mortua, quamvis pretiosè culta.

Quis nunc statum Sacerdotis tepidi pessimum non dicat ? Quid pejus malo incurabili ? Quid magis incurabile quàm ægrotudo, quæ non agnoscitur ? - - (a) Utinam frigidus esses, aut calidus dictum est Sacerdoti nec frigido, nec calido : sed quia tepidus es,

(a) Apoc. 3.

incipiam

incipiam te evomere ex ore meo. Frigidum quasi mavult DEI Filius, quàm tepidum: facilius tolerat hostem apertum, quàm domesticum proditorem. - - Conversi sunt publicani & peccatores: Pharisaorum nemo est conversus. Latro in cruce ob flagitia pendens sanctificatur: Judas Sacerdos inter summæ Sanctitatis consortia in diabolium mutatur. - - Væ Sacerdoti tepido! væ magno hypocritæ! væ Jesu Christi adversario! Jocaris & nugaris cum DEO, Sacerdos miser! hæc summa malitia, & hinc perditio tua. Fateris, omnem honorem, & amorem debere te Regi tuo, quem instar servi ac mancipii obsequio lurido vilipendis: sed nónne hoc est cum suprema Majestate petulanter ludere? Statûs tui celsitudinem & obligationes gravissimas agnoscis, & stertis, ac nugaris! execrando tepore sacratissima quæque commaculas, & parum curas, ac si nihil admodum fecisses mali: quid tandem erit summo DEO protervè illudere, potentiam contemnere, ultrices pœnas negligere, venturum Judicem ridere, si tu illum observas, colis & honoras?

Sacerdos sancte ac fervens, decore nimis! O liliu, palma, rosa, lucidissime sol, templum gloriæ Domini speciosum! de te Spiritus sanctus gloriosè dixit: (a) *Confessio & pulchritudo in conspectu ejus; Sanctitas & magnificentia in sanctificatione ejus.* Ita est: candida vitæ

G 3

recti-

(a) *Psal. 95.*

rectitudo, species & pulchritudo tua : hæc eadem magna & minimè vulgaris sanctificatio tua. Cor rectum, quis te non suspiciat ! cor pravum & dolosum Sacerdotis hypocritæ, quis te non horreat ! Cor mundum crea in me Deus, & spiritum rectum innova in visceribus meis !

Actibus voluntatis ulterius insistitur per incensæ desideria, & seriam voluntatem vitæ ferventis

DIES TERTIA.

Consideratio V.

Sacerdos fervens & tepidus temporalia curantes observantur.

PRior sanctam temporalium curam gerit, & ob fines sanctos : posterior malè, ob fines malos & inordinatos œconomiam regit. Pecuniarum contemptu primus ædificat, & facit mirabilia in vita sua : destruit alter, & vitam scelestam ducit.

Punctum I.

Sanctè, ob fines sanctos rem domesticam curat Sacerdos fervens.

I. **O**Rdine congruo & tempore opportuno rem domesticam curat fervens Sacerdos : horas diei meliores, videlicet matutinas, DEO, perfectioni propriæ, sacrisque studiis plerumque consecrat : pomeridianæ